

בשבילי הפרשה

ישיבת מיר ירושלים

גיליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר

פרשת נח, תשפ"ו

זמני כניסת השבת

Baltimore, MD - 5:56	Minneapolis, MN - 5:54
Brooklyn, NY - 5:44	Miami, FL - 6:26
Chicago, IL - 5:35	Monsey, NY - 5:43
Houston, Texas - 6:23	Montreal, Quebec - 5:35
Johannesburg, S. Africa - 6:01	Passaic, NJ - 5:44
Lakewood/Deal, NJ - 5:45	Toronto, Ontario - 6:01
London, UK - 5:33	Yerushalayim - 5:21
Los Angeles, CA - 5:49	Zurich, Switzerland - 6:03

בשבילי הלכה

ע"י הרב הגאון מאיר צבי שפיצר שליט"א
הערות בעניני הלכה. הלכה למעשה יש לשאול לרב

המבול לא היה עד שעברו ימי אבלו של מתושלח, ומשום כבודו.

ע' שו"ת מהרי"ו סי' י"ג המובא ברמ"א שמ"ד דס"ל
דלא מהני מחילה של המת על הנהגת אבילות, כי תקנו
חכמים ולא משום כבוד המת. וע"ש במהרי"ו דמסתפק
לענין אבילות שלושם אי משום יקרא דחיי או יקרא
דשכב, וכתב דפשוט דבאבילות שבעה א"א למחול,
ופי' רע"א שמ"ד דעיקר טעמו בזה כנ"ל.

וע"ש רע"א שמ"ד שהעיר על מהרי"ו לדין דלכא' קיי"ל
דאבילות כבוד המת, וראיה מהרמב"ם דמאבד עצמו
לדעת אין יושבים עליו כי כל דבר שהוא לכבוד המת
אין עושים. וע"ש בפ"ת בשם עיון יעקב מהשב"י כעין
רע"א, ובשם תשובה מאהבה ר"ז שתמה על שבו"י, וכתב
דשאני ממאבד עצמו לדעת שאין מתאבל עליו משום
שהוא ביזה את משפחתו.

וכ"ז לענין שבעה ושליש אבל מה שהוסיפו לאב ואם
י"ב חודש כתב רע"א דמהני ע"ז מחילה. כי חיובו אינו
משום שקרוב יותר אלא משום חיוב כיבוד אב ואם.

וע' חכמ"א ופ"ת שצ"ו ד' דאף דקטן שהגדיל תוך ז' בטל
ממנו אבילות מפני שנדחה מאבילות, אבל באבילות
י"ב חודש משום כיבוד אב חייב וכנ"ל.

וע' אג"מ יו"ד ח"א רנ"ה להקל לאשה נשואה תוך י"ב
חודש להשתתף בסעודה משום כבוד בעלה דוחה כבוד
אביה. (ואגב, ע' יעב"ס ס"ה דאשה נשואה אין עליה דין
אונן כי משועבדת לבעלה, וע' רמב"ן).

והעירו לפי הנ"ל אי הלכה דכברי המיקל לענין כיבוד
אב, ועוד העירו נימא ה"ה ילך עם אביו לשמחה תוך
י"ב חודש על אמו.

הערות ותגובות בלשה"ק או באנגלית יתקבלו
ברצון במייל bishvileihalacha@themir.org

ומשם הפיצם ה' על פני כל הארץ (יא, ט)

בשום אופן, אולם מידה כנגד מידה עשה
הקב"ה דווקא שיתפרדו זה מזה, תופעה
מופלאה בעולם שלא יוכלו האומות
להתאחד כלל.

צריכים לדעת, כי הסיבה שאי אפשר לכל
העולם כולו להתאחד בשפה אחת וכאומה
אחת, כל זה מחמת הקללה והעונש של דור
הפלגה, וקללה זו קיימת עד היום הזה, וכל
מה שיתייגעו בזה, לריק יהיה כל עמלם, כי
קללת ה' רובצת עליהם. מאי-האפשרות
של התאחדות האומות וכשלונם התמידי
בנסיונות ההתאחדות, רואים בחוש כי אין
זה אלא עונש ומעשה ה' להפליא, עונש על
חטאם בדור הפלגה.

על פי פסוק זה אמר מרן המשגיח הגאון
הרב ירוחם ליוואויץ זצלה"ה: רואים
אנו דבר נפלא, לקח הקיים בכל עוצמתו
עד היום. הנה כמה יגיעות התייגעו אומות
העולם כדי לעשות שפה אחת כוללת לכל
העולם כולו, ולא עלתה בידם כלום. גם לא
ניתן בשום אופן לעשות איחוד המדינות
כדוגמת "ארצות הברית" לעולם כולו.
ואמנם כן הורתה המציאות וכן הוכיח
הניסיון, כי כל המאמצים בכיוון זה נחלו
כשלון חרוץ. ואכן כך הוא, לשווא יהיה כל
עמלם. כשאין הקב"ה רוצה לא יועיל להם
כלום. כל מחשבותיהם ופעולותיהם ימוגו
בעשן ההיסטוריה.

כל כך גדול וחזק ענין זה, אנו רואים זאת
מחרצון הכביר של האומות שלא להתפרד

ויבא נח ונח' אל התיבה מפני מי המבול (ז, ז)

**אף נח מקטני אמנה היה, מאמין ואינו מאמין שיבא המבול, ולא נכנס לתיבה
עד שדחקוהו המים. (רש"י)**

הקשה מרן המשגיח הגאון הרב ירוחם ליוואויץ זצלה"ה: הרי כתוב "ויעש נח
ככל אשר צוה אותו אלקים", הרי שהאמין שיבוא המבול וקיים את מצות בניית
התיבה בשלמות, אם כן מדוע נאמר עליו שהיה 'מקטני אמנה'?

ביאר מרן המשגיח זצ"ל ענין זה על פי משל, אדם שהבטיח לו חבירו סכום
כסף, והוא מאמין לו בכל לבו ובטוח שוודאי יתן לו, אך מכל מקום אינה דומה
הרגשתו לפני שקיבל ממנו את הכסף להרגשה שירגיש אחרי שהסכף כבר נמצא
בידו, משום שכאשר הכסף מונח בתוך ארנקו הוא מרגיש יותר רגוע.

אולם אמונה בהש"ת צריכה להיות בדרגה כזו, שכיון שהקב"ה אמר הרי זה
כאילו שכבר נגמר הענין והתקיים, כמו שמצינו אצל אברהם אבינו בברית בין
הבתרים, שאמר לו הקב"ה (להלן טו, יח) "לזרעך נתתי את הארץ הזאת", והכוונה
"נתתי" היינו בלשון עבר, הגם שעדיין לא נתן ה' את הארץ לזרעו, ופירש רש"י:
"אמירתו של הקב"ה כאילו היא עשויה".

אך דרגת אמונתו של נח היתה שנכנס לתיבה רק "מפני מי המבול", רק בשעה
שהמבול כבר בא מכבר ודחקוהו המים, למרות שהיה בטוח ומאמין בכל לבו
שיבא המבול, מכל מקום לא נכנס עד שהמבול החל לרדת בפועל. זו התביעה
עליו "אף נח מקטני אמנה היה", שכן אילו היה בעל מדרגה גבוהה ונכונה של
אמונה, היה נכנס לתיבה מיד כשהחל לרדת המבול, כי עבורו הלא לא התחדש
דבר, שהרי כבר לפני מאה ועשרים שנה הודיע הקב"ה על כך, וכבר אז נחשב
כאילו הגיע המבול.

תפארת תורה' להגאון הרב שמשון פינקוס זצ"ל

מדרגת צדקות יתירה

”אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו ואת האלקים התהלך נח”, וברש״י י״ש מרבתינו דורשים אותו לשבח כל שכן שאילו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר, ויש שדורשים אותו לגנאי. לפי דורו היה צדיק ואילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום (בראשית ו, ט)

סביבתו של אדם משפיעה על מדרגתו

מבואר בדברי רש״י שלדברי הדורשין אותו לשבח, אילו נח היה נמצא בדור של צדיקים היה מתעלה להיות צדיק יותר, שכיון שהיה נמצא בסביבה טובה יותר היה מתעלה למדרגה יותר גבוהה. ורק מכיון שהיה בין אנשי דורו הוא לא הגיע לדרגת צדקות זו. אולם עלינו להבין, איך יש בכח אנשי הדור לשנות את צדקתו, הלא הדבר תלוי במדרגתו, שאם הוא הגיע למדרגה זו הוא בכלל צדיק ואם לא הגיע אינו בכלל צדיק.

לומדים מכאן את יסוד כח ההשפעה של הסביבה. שיש בכח הסביבה שהאדם נמצא בה להשפיע על מדרגתו, אם הוא נמצא בציבור של אנשים צדיקים הוא יכול להתעלות למדרגת צדקות גבוהה יותר, ולכן כיון שנח היה בין אנשי דורו שמדרגת צדקותם הייתה פחותה, עדיין לא הגיע למדרגת 'צדיק יותר'.

”צדיק יותר” - מעלה שמשיגים בכח הציבור

למדנו מכאן, שיש דרגות במעלת אדם, אדם יכול להיות עמל בתורה ולהתמיד בה, להרבות בתפילות ובחסדים, ללמוד מוסר ולהגיע למדרגת צדיק, אבל עדיין הוא לא הגיע למדרגת 'צדיק יותר'. ורק אם נמצא בין ציבור של אנשים צדיקים שעושים את אותו מעשה הצדקות אזי כל יחיד ויחיד מתוך הציבור מתעלה למדרגת 'צדיק יותר'. מעלת הציבור אינה רק בכמות של עושי המצוה אלא באיכות ההתעלות של ציבור עושי המצוה, וכיון שכן הוא הרי יש בזה חיוב גדול על האדם להיות נטפל לציבור ולעבוד את הקב"ה ביחד עם הציבור, שכן בכך הוא מגיע לדרגה גבוהה יותר.

כשהציבור שקועים בתורה, בעמל התורה ובתפילה, אין זה טובת כלל הציבור בלבד אלא היא טובה של כל יחיד ויחיד, וזה מחייב את כל אחד ואחד להיות חלק מהציבור,

ב"ה התחילו עכשיו זמן חדש, זמן חורף, בשנה זו יש חודש אדר נוסף, ומוטלת לפנינו מסכתא ב"ק שהיא מסכת נפלאה, יש כמה סגולות המיוחדות למסכת ב"ק, ראשית, ידוע הדבר ששישה הפרקים הראשונים הם מענין לענין באותו ענין, אם לא יודעים את כולם לא יודעים את כל דיני ארבעת האבות, שכן אם חסר בדיעות פרק הפרה חסר בהבנת פרק המניח, וכן אי אפשר ללמוד את כל דיני שור מבלי לדעת את פרק שור שנגח ארבעה וחמשה, איך אפשר לדעת את כל דיני בור מבלי לדעת את פרק המניח, איך אפשר לדעת את כל דיני מבעה מבלי לדעת את פרק החובל, איך אפשר לדעת את כל דיני הבער מבלי לדעת את פרק הכונס.

אם אין את כל התמונה הכללית חסר בהבנה העיקרית, מלימוד מסכת ב"ק אפשר לצמוח ולהיות גדולי עולם ממש, חוץ מכל המהלכים הרבים הנמצאים בראשונים על המסכת, יש בה

את הלומדות העמוקה מחד, ומאיך כח החידוש בה קל יותר, ובפרט בשנה מעוברת זו שישנו חודש אדר נוסף צריכים להוסיף מאמץ על מנת לכבוש את מסכת ב"ק במידת האפשר, ואם כולם יתמסרו ללימוד המסכת, יגדל דור של צדיקים, וכבר ביארנו שיש צדיק ויש 'צדיק יותר'. וציבור מוסיף ליחיד הן בתפילה הן בתורה, ופשוט שהא בלא הא לא סגיא, אין שום תירוץ שיכול להסביר מדוע בחור חסר בתפילה בבוקר, היכן שאני יושב בבית המדרש אני מוצא מקום פנוי או שתיים, צריך בתפילה למלא את כל ביהמ"ד מלמעלה עד למטה, ולא מלמטה (ע"י הדלת) עד למעלה.

לי יש הרגשה מיוחדת כלפי מסכת ב"ק, שכן זו המסכת הראשונה שלמדתי בישיבת מיר, הייתי נער צעיר בגיל ארבע עשרה, והראש ישיבה הגאון רבי אליעזר יהודה פינקל זצוק"ל לקח לי שלשה רבנים שילמדו איתי כל אחד ב' פעמים מתחילת המסכת ועד פרק מרובה, סך הכל למדתי איתם שש פעמים, ומלבד זאת למדתי עוד שבע פעמים! כך חניך אותי הראש ישיבה ר' לייזר יודא זצ"ל, ולכן יש לי חביבות מיוחדת למסכת זו.

המתאמץ במצוה מצליח יותר ונקראת על שמו

אמנם כל בן תורה שואל את עצמו, איך כובשים את מסכת ב"ק, איך מצליחים בלימוד מסכת ב"ק, אולם שאלה זו היא בעצם השאלה איך נעשים 'צדיק יותר'. איך לנצל את הסביבה היותר טובה, בכדי להשיג ולקנות מעלה זו של 'צדיק יותר'..

אכן תשובה לכך מצינו בפרשה. הנה כתוב בהמשך הפרשה (ט), 'ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם' ופירש רש"י אין כתיב 'ויקחו' אלא 'ויקח' לימד על שם שנתאמץ במצוה יותר, והיינו, למרות ששניהם עשו אותו הדבר, מכל מקום יפת זכה לשכר רק בעולם הזה ואילו שם זכה לשכר גם בעוה"ב וגם בעוה"ב, לפי שנתאמץ יותר.

לומדים מכאן את יסוד גודל מעלת המתאמץ במצוה, שככל שמתאמץ יותר מצליח יותר, ולא זו בלבד אלא המצוה נקראת על שמו. בודאי צריך סייעתא דשמיא ותפילה, אולם גם בתפילה יש את מעלת המתאמץ, שכן יש המתפלל 'מלומדה' כפי הרגילו, ויש את המתאמץ לכיון בתפילתו, וכן הוא בלימוד המוסר אם מתאמצים לקנות את היראת שמים זוכים להגיע לדרגה ביראת שמים, זה בדוק ומנוסה ורואים זאת בחוש, רק בחור שמתאמץ, מצליח בלימודיו אולם מי שאינו מתאמץ אינו מצליח, ולהתאמץ פירושו לאמץ את כל כוחותיו, וכל אחד כבר יודע ומכיר את כוחותיו כמה הוא יכול להתאמץ.

עיקר ההתאמצות, בהתמדת הלימוד

ועלינו לדעת, כי הדבר החשוב ביותר שעל האדם להתאמץ בו, הוא בהתמדה, לנצל את הזמן, זמן הוא כלי נפלא מאוד, אולם כמו ששעון שהוא קצת חלש ולא עובד כ"כ טוב, לפעמים הולך מהר ולפעמים הוא הולך לאט, גם הזמן לפעמים מתבזבז ולפעמים לא, מי שלא מתאמץ לשמור על זמנו הולך ונגמר.

והוא מעצמו גילה את הקב"ה, והוא זה שהיה מרביץ האמונה בעולם. ואם נח היה בא לתוך מצב זה, היה מתעלה אחרי כל מה שנעשה ע"י אברהם. נמצינו למידים שיש אדם שיכול להתחזק מאליו על מנת להגיע למעלה זו ויש אדם שצריך סיוע על מנת להגיע למעלה זו, והיינו, לאחר שבן אדם כבר בא בדרך, והוא כבר עמל בתורה יכול הוא להתעלות בדרגתו מאליו וללא סיוע, אלא על ידי ההתאמצות והעמל שלו גופא.

אני בטוח שכל אחד רוצה שזמן החורף הזה שבו לומדים מסכת ב"ק יהיה זמן של יגיעה עצומה בתורה, ב"ה בכל בתי המדרשות יש התעלות עצומה בתורה הן ביגיעה והן בהתמדה. ועלינו לשמור שלא תהיה שום התרשלות, וכל ישראל ערבים זה לזה, עוד אני מבקש בכל לשון של בקשה, שבית המדרש יהיה מלא וגדוש בשעת התפילות, ושהתפילה תהיה מתוך התעצמות. להתפלל אל הקב"ה ולדפוק חזק על שערי שמים על מנת לקבל סיעתא דשמיא שיהיה אפשר להתעלות בתורה, ורק כך אפשר לצמוח ולהיות מתמידים השקועים בתורה והוא התגלמות היופי שבעולם, וככל שאדם מתאמץ יותר מצליח יותר.

והנה כמו שמצינו במבול שנח שצירף את כל החיות בתיבה מתוך אחדות ניצל מן המבול, הוא הדין אנחנו הנמצאים בתיבה אחת שהיא שכונת בית ישראל, ויש קוראים אותה "שכונת ישיבת מיר", צריכים לחזק האחד את השני בפלפול חברים ללא יוצא מן הכלל, ולקבל על עצמנו עול תורה ומצוות יום יום ושבוע שבוע. וה' יהיה עמכם להצליח בכל מעשיכם.

איך אפשר להשיג קנין בשה פרקים במסכת ב"ק, איך אפשר לחדש חידו"ת בסוגיות הגמרא, איך אפשר להשיג סיפוק בלימוד, רק אם מנצלים את הזמן! על סדר א' להיות לא שעתיים וחצי, לא שלוש שעות, לפחות ארבע שעות שלימות, גם סדר ב' צריך להיות לפחות ארבע שעות, גם סדר ג' צריך להיות לא פחות משני סדרים הראשונים וכל אחד כפי כוחו, 'מתאמץ' פירושו המנצל את הזמן כל רגע ורגע, ובכך הוא מתעלה וכל הציבור מתעלה עמו, ומאידך, אם אינו מתאמץ מלבד שהוא מפסיד מעלה זו הוא בגדר חוטא ומחטיא. כיון שהוא מתרפה בלימודו ומוריד את המדרגה של כל סביבתו, וכמ"ש במשלי [יח, ט] "גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית". ובמצודות פי' שמתרפה במלאכתו היינו במלאכת התורה, עי"ש. והוא משחית הן לעצמו והן לאחרים שיורדים בגללו. [א.ה. כאן הוסיף מרן רה"י זצ"ל "ה'שלא לשמה' של שמירת הזמן כתוב על הקיר וצריך להיות חרוט בלבכם! שזמן חורף בו לומדים את מסכת ב"ק צריך לעבור מתוך ידיעה ועמילות התורה, ועל כולם לעסוק בו בהתמדה רבה!"]

העמל בתורה מתעלה בדרגתו מאליו

ונראה שעוד אפשר ללמוד מפרשה זו, הנה ברש"י מבואר על פי אלו הדורשין לשבח, שיש את מעלת 'צדיק' ויש את מעלת 'צדיק יותר', ובעוד שנח לא היה יכול להתעלות לדרגת 'צדיק יותר', ללא הסיוע מאנשי דורו של אברהם, הרי שאברהם עצמו התחזק מאליו והגיע למעלה זו לבדו ללא סיוע של אנשי דורו, שהרי אנשי דורו של אברהם היו כולם עובדי ע"ז,

BELOW IS AN ENGLISH ADAPTATION OF THIS WEEKS' PARSHA PREVIEW WHICH CAN BE HEARD LIVE EVERY WEDNESDAY AT 2:15 PM

The Gravity - and Opportunity - of Monetary Halachah

Harav Hagaon Meir Tzvi Shpitzer Shlita

In Parshas Noach, Hashem brings the mabul upon the whole world, and the passuk tells us the reason: **כי מלאה הארץ חמס מפניהם** – because the people used to steal from one another. Rabbeinu Yonah learns from here that although the people living then committed more severe aveiros, including gilui arayos, the one that brought upon them the worst punishment was the cheit of gezel. The chiddush is really even bigger, because Chazal tell us that the chamas committed by the dor hamabul did not involve major theft; they robbed each person of less than the value of a prutah.

Why is gezel considered so chamur? The Rishonim give a number of reasons. The Ramban explains that all other aveiros are instructions of the Torah, and if a person unfortunately doesn't follow these instructions, Hashem might have rachmanus on him. But basic intelligence and common sense dictate that a person should not steal, even if it's less than a prutah. Stealing undermines the very fabric of society, and represents a breakdown of the social order. Therefore, it's punishable in such a terrible way.

Others say that Hashem has rachmanus on a person and refrains from punishing him for aveiros that are bein adam laMakom, but gezel hurts others, so Hashem's rachmanus extends to those victims. He has rachmanus on the one who suffered because of the crime, so His middah of rachamim doesn't come into play to save the perpetrator. Therefore, one who steals is punished severely.

The Gemara tells us that if a person undertook verbally to do something, but didn't make a kinyan, then if he changes his mind and reneges, he is subject to a klalah from Chazal: **מי שפרע מאנשי דור המבול** ומדור הפלגה הוא עתיד להיפרע ממי שאינו עומד בדיבורו – Hashem, Who punished the dor hamabul, will also punish the person 'who does not keep his word.

What's the connection between the dor hamabul and someone who does not keep his word? The Meiri explains that a person who doesn't keep his

word thinks that since 'the other person didn't lose a lot of money because of him, it doesn't matter if he reneges.

So Chazal say, "You see that the dor hamabul stole less than a prutah, and nevertheless, for the little bit of pain that the other person suffered because of this loss, Hashem brought a mabul. Similarly, the One Who punished the dor hamabul will punish the person who doesn't keep his word."

When we recognize and appreciate how strict the dinim of gezel and bein adam lachaveiro are, we start to understand the Gemara in Bava Kamma that states that a person is expected to be even more careful not to cause damage to others than he would naturally be careful not to be damaged by others.

The Gemara (Shabbos 31) says that the words of the passuk in Yeshayah – **וְהָיָה אֲמוֹנַת עַמִּיךָ חֶסֶן יְשׁוּעַת** וְהָיָה אֲמוֹנַת עַמִּיךָ חֶסֶן יְשׁוּעַת – correspond to the six sedarim of the Mishnah: Zeraim, Moed, Nashim, Nezikin, Kodshim, and Taharos, with yeshuos corresponding to Seder Nezikin. Why is Seder Nezikin called yeshuos?

Rashi explains that when a person learns nezikin, he learns to be careful not to be mazik other people, so this brings yeshuos to others.

The Migdal Oz adds that the s'char of being careful with other people's property brings yeshuos. If a person needs a yeshuah from Hakadosh Baruch Hu, he should know that extra zehirus in nezikin brings yeshuos.

Careful With Impressions

Not only does a person have to be careful not to harm other people financially, and to maintain impeccable integrity in his dealings with others, but he also has to make sure he is seen that way. Indeed, when Moshe Rabbeinu was in charge of the donations to the Mishkan, he gave a reckoning to Klal Yisrael of every penny. Yet in the course of his reckoning for all the money that went through

BELOW IS AN ENGLISH ADAPTATION OF THIS WEEKS' PARSHA PREVIEW WHICH CAN BE HEARD LIVE EVERY WEDNESDAY AT 2:15 PM

Hu rested His Shechinah in the Mishkan, that was proof of the integrity with which it was built.

If we want hatzlachah, siyatta d'Shmaya, and hashra'as haShechinah in our homes, we must ensure that every penny is earned honestly.

When the Torah discussed the building of the Beis HaMikdash, it did not specify where it would be; all it says is, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' – the place that Hashem will choose. Indeed, the Beis HaMikdash is called the "Beis HaBechirah." When Klal Yisrael entered Eretz Yisrael, each of the shevatim wanted the Beis HaMikdash to be in its portion, but Hashem said that it could only be in the portion of Binyamin.

Why did Hakadosh Baruch Hu turn down all the other shevatim? The Midrash says that it was because all the other shevatim had been involved in the sale of Yosef HaTzaddik. True, they thought he was chayav misah, and true, they thought they were doing the right thing, but at the end of the day, they made a

mistake, and effectively "stole" Yosef away from Yaakov Avinu.

Once they were guilty, even once, of geneivah, they couldn't have hashra'as haShechinah in their cheilek. The Beis HaMikdash had to be built in the cheilek of Binyamin, who was never involved in gezel. In this vein, the Midrash expounds the passuk לָמָּה לְתַרְצְדוּן הָרִים גְּבֻנָּיִם הָהָר חָמַד אֱלֹקִים לְשִׁבְתוֹ to mean, why do the other shevatim dance and beg for the Beis HaMikdash to be in their portion? They were involved in the geneivah of Yosef HaTzaddik, so Hashem can't rest His Shechinah on them – only to Binyamin, who wasn't involved.

May we be zocheh to learn, from the severity with which the Torah treats the aveirah of chamas and gezel, to be careful with our every monetary dealing and verbal commitment. In the zechus of this integrity, may Hashem have rachmanus on us and bring a hatzalah to each and every one of us, as He did for Yaakov Avinu.